

Bemoediging als levensstijl
Het Goede Nieuws verspreidt zich

Ik heb in mijn leven een paar mensen waar het eigenlijk altijd fijn is om mee te praten. Mensen die mij altijd inspireren, mensen die mij goede moed geven, mensen die vertroosten. Mensen waar je ook gewoon blij van wordt.

Mensen die dichtbij God leven, en het leven dat zij ontvangen hebben, weer doorgeven aan mensen zoals ik, iemand die behoefte heeft aan het Leven dat God geeft.

Het zijn altijd mensen die weten wat tegenslag is. Mensen die weten wat lijden is. Mensen die ook hebben ervaren vergeving en genade is. Mensen die in de donkerte van het leven Gods Liefde hebben ervaren. In mijn geval praat ik ook over mensen die ouder zijn dan ik. Maar dat is niet noodzakelijk. Het gaat om eerder om een soort van 'geestelijke volwassenheid'.

Je zou het mentorschap kunnen noemen. Mensen die niet bezig zijn met hun eigen ego. Het gaat in die relatie eigenlijk niet zozeer om het overbrengen van kennis. Wijsheid gaat altijd een laagje dieper. Het gaat vooral om het omgaan met omstandigheden. Het gaat over de praktijk van het leven.

Mijn observatie is dat er in de kerk grote behoefte is aan deze mensen. Ze zijn schaars. Ik hoop dat de boodschap van vandaag gaat je gaat helpen om zo iemand te zijn.

We hebben de afgelopen periode veel gelezen uit het boek Handelingen. We hebben gezien hoe het Goede Nieuws van Jezus zich verspreid heeft, eerst in Israël en toen ook daarbuiten. Paulus heeft drie zendingsreizen gemaakt, door de streek die nu Turkije, Griekenland, Syrië heet.

Duizenden mensen zijn door zijn verkondiging tot geloof gekomen. Ze worden 'aanhangers van De Weg' genoemd. En dat is wel hele mooie naam voor ons als gelovigen. *We zijn onderweg, we zijn reizigers. Er lopen mensen voor ons en er lopen mensen achter ons.*

En Paulus weet dat als Hij nu naar Jeruzalem teruggaat, dat hij gevangen genomen zal worden. Dat is hem door de profeet Agabus in Ceasarea verteld. Hij zal gevangengenomen worden door de Joden en overgedragen worden aan de Romeinen.

Bij wie hebben we dat eerder gezien? Bij Jezus! Gevangen genomen door de Joden en overgedragen aan de Romeinen.

En dat is precies wat er gebeurt in Jeruzalem. Hij wordt gevangengenomen door de Joden. En de Romeinse tribuun ziet dat er weliswaar een godsdienstig meningsverschil is, maar hij ziet ook dat Paulus niets strafbaars heeft gedaan. Maar hij zit met de situatie in zijn maag en stuurt Paulus dan door naar Felix, de procureur in Caesarea. *Paulus ontsnapt onderweg dan nog aan een moordaanslag.*

En ook Felix (in Caesarea) ziet dat Paulus niets strafbaars heeft gedaan. En ook hij zit met de situatie in zijn maag. En hij houdt Paulus gevangen, tot nader order.

Dan wordt Felix opgevolgd door Festus. En dan zit Festus dus met *het probleem Paulus* opgescheept. Eerst de tribuun in Jeruzalem, toen Felix in Ceaserea en nu dus Festus. We zijn wel twee jaar verder...

En dan behandelt Festus dus 'de zaak Paulus'. En tijdens die rechtszaak verdedigt Paulus zichzelf:

Handelingen 25

¹⁰.....: *'Ik sta hier voor de keizerlijke rechtbank, en hier moet ik terechtstaan. Ik heb de Joden geen enkel onrecht aangedaan, zoals ook u heel goed weet. ¹¹Mocht ik toch schuldig zijn en iets hebben gedaan waarop de doodstraf staat, dan zal ik me niet aan deze straf onttrekken, maar als de beschuldigingen die deze mensen tegen me inbrengen op niets berusten, kan niemand me aan hen uitleveren. Ik beroep me op de keizer!'*

¹²Na overleg met zijn raadgevers verklaarde Festus toen: *'U hebt u beroepen op de keizer, dan zult u ook naar de keizer gaan!'* [NBV21]

En de keizer is in Rome zoals we weten. Paulus moet dus naar Rome. Paulus wordt begeleid door een officier, een centurio Julius genaamd. Ook reizen er vrienden van Paulus mee, waaronder Lucas, de schrijver van het boek Handelingen.

Ze bereiken zonder noemenswaardige problemen het eiland Kreta. Natuurlijk ze zijn afhankelijk van de wind, ze schieten niet erg op, maar er zijn geen moeilijkheden. Paulus bevindt zich op een vrachtschip uit Alexandrie dat op weg is naar Rome.

Handelingen 27

⁹Er was al geruime tijd verstreken en ook de vastentijd was al voorbij, zodat het gevaarlijk werd om uit te varen. Daarom waarschuwde Paulus de bemanning als volgt: ¹⁰'Ik voorzie grote moeilijkheden als we nu uitvaren: niet alleen lopen de lading en het schip gevaar, maar ook onze levens.'¹¹Maar de centurio stelde meer vertrouwen in de stuurman en de kapitein dan in de woorden van Paulus.[NBV21]

Het is een slecht seizoen om te varen. Het is gevaarlijk. Maar niemand luistert er naar Paulus. *Waarom zouden ze ook?* Als ik kapitein was, zou ik me ook niet laten leiden door een gevangene, een tentenmaker, die op weg is naar Rome. Ze varen uit met de bedoeling Feniks, een haven op Kreta te bereiken. Maar het liep anders. De wind draait, ze raken op drift, het gaat stormen. Het schip raakt in grote problemen.

Handelingen 27

²⁰Dagenlang waren de zon noch de sterren te zien en bleef de storm in alle hevigheid woeden, zodat we ten slotte elke hoop op redding verloren. [NBV21]

Dit is 'serious business'. Het schip dreigt te vergaan. Ze hadden geen hoop meer. Het schip wordt nu bemand door een verzameling mensen in doodsangst. Ze weten het niet meer. Ze hebben al een deel van de lading over boord gezet. Ze dreigen te vergaan.

Handelingen 27

²¹Al geruime tijd had niemand aan boord nog iets gegeten. Toen sprak Paulus de opvarenden als volgt toe: 'Had maar naar mij geluisterd, dan waren we op Kreta gebleven. Dan waren ons deze moeilijkheden bespaard gebleven en was er niets verloren gegaan.[NBV21]

Dat lijken mij irritante woorden. Als ik aan boord was geweest had ik denk ik Paulus wel over boord willen slaan. *Jullie hadden naar mij moeten luisteren.* Ken je dat? Je neemt een beslissing waarvan je misschien al twijfelt of het goed is, iemand waarschuwt je, en als het misgaat wordt het er nog even ingewreven. Zout in de wonden... Paulus spreekt wel de waarheid. Maar gelukkig zegt hij nog meer:

Handelingen 27

²²Maar toch roep ik jullie op om moed te houden, want niemand van jullie zal omkomen, alleen het schip zal verloren gaan. ²³De afgelopen nacht werd ik namelijk bezocht door een engel van de God aan wie ik toebehoor en die ik dien. ²⁴Hij zei: "Wees niet bang, Paulus, je moet voor de keizer verschijnen, en daarom heeft God je in zijn goedheid het leven van alle opvarenden geschonken." ²⁵Houd dus moed, mannen, want ik vertrouw op God dat het zo zal gaan als me gezegd is. ²⁶We zullen stranden op een of ander eiland.' [NBV21]

Paulus begint in een penibele situatie, een situatie waarin de dood dichtbij is, woorden van hoop te spreken. En als je goed leest zie je dat die hoop gebaseerd is op het spreken van God. Een engel heeft tot Paulus gesproken.

Daarna stormde het nog veertien dagen. Het ging niet meteen beter.....Dan komt er land in zicht. De bemanning gooit de ankers uit en wil stiekem proberen per sloep land te bereiken.

Handelingen 27

³⁰Maar toen de bemanning het schip wilde verlaten en de sloep te water liet onder het mom dat ze ook boegankers wilden uitbrengen, ³¹zei Paulus tegen de centurio en de soldaten: 'Als zij niet aan boord blijven, kunnen jullie niet worden gered.' ³²Daarop kaptten de soldaten de touwen van de sloep en lieten hem in zee vallen. [NBV21]

En dit is opmerkelijk. De officier en de soldaten die aan boord zijn om gevangene Paulus te bewaken, luisteren naar hem. Ze doen wat hij zegt. Ze hakken de touwen door waarmee de bemanning wilde ontsnappen...

Handelingen 27

³³Kort voor het aanbreken van de dag spoorde Paulus iedereen aan om iets te eten. Hij zei: 'Jullie wachten nu al veertien dagen af, zonder ook maar iets gegeten te hebben. ³⁴Ik raad jullie aan om nu iets te eten, want dat zal bijdragen aan jullie redding; niemand van jullie zal een haar worden gekrenkt.' ³⁵Toen hij dat gezegd had, nam hij een stuk brood, dankte God in aanwezigheid van allen, brak het brood en begon te eten. ³⁶Dat gaf de anderen moed, zodat ook zij gingen eten. ³⁷In totaal waren we met tweehonderdzesenzeventig mensen aan boord. [NBV21]

Ook hier weer, het is de omgekeerde wereld. Iedereen aan boord luistert naar Paulus, tentenmaker, oproerkraaier, gevangene die berecht moet worden. Tijdens deze reis is zijn gezag enorm toegenomen. En nu gebruiken ze de maaltijd en Paulus dankt God. En de aanwezigen krijgen moed!

Handelingen 27

³⁹Toen het licht werd, herkenden ze de kust niet, maar ze zagen een baai met een strand en besloten een poging te doen om het schip daar aan de grond te zetten. ⁴⁰Ze maakten de ankers los en gaven ze prijs aan de zee, en tegelijkertijd haalden ze de riemen weg waarmee het dubbelroer vastzat. Toen hesen ze het voorzeil en hielden voor de wind aan op het strand. ⁴¹Ze stootten echter op een zandbank, en daar liep het schip aan de grond. De boeg kwam onbeweeglijk vast te zitten, en door het geweld van de golven begon de achtersteven te breken. [NBV21]

Weet je nog wat de engel had gezegd?
'het schip zal zinken in de buurt van een eiland'!

Handelingen 27

⁴²De soldaten vatten het plan op om de gevangenen te doden, zodat niemand zwemmend zou kunnen vluchten. ⁴³Maar de centurio, die wilde dat Paulus in leven bleef, verijdelde hun plan en gaf bevel dat eerst degenen die konden zwemmen overboord moesten springen om aan land te gaan ⁴⁴en daarna de anderen, op planken of stukken wrakhout. En zo kwamen allen behouden aan wal. [NBV21]

Dat is nog eens een spannende reis.

Hoe komt het nu dat het gezag van Paulus zo toeneemt gedurende de reis?

- Hij is betrokken. Hij is bezorgd over het schip en de mensen.
- Hij spreekt woorden van hoop. Woorden die God hem door een engel heeft ingefluisterd
- Hij is rustig en vol vertrouwen op God. Hij dankt de Heer openlijk tijdens de maaltijd.

Deze geschiedenis deed me nadenken over mijn leven.

- Ben ik betrokken, leef ik mee met de zorgen van de mensen in mijn boot (in mijn omgeving).
- Zoek ik de Heer voor hen? Zoek ik de Heer zodat ik woorden van hoop kan spreken?
- Leef ik in de rust en het vertrouwen dat de Heer voorziet. Leef ik in het vertrouwen dat ik eeuwig leven heb? Laat ik zien op wie mijn vertrouwen is gebaseerd?

Ik wil je uitdagen om die vragen ook voor jezelf te stellen.

-Bij wie ben jij betrokken?

-Zoek jij de Heer voor hun welzijn?

-Is in jouw leven de rust en het vertrouwen op de Heer zichtbaar?

Ik stel deze vragen om je aan te moedigen. Ik merk aan mezelf dat mijn focus vaak vooral naar mezelf uitgaat. Dat is wat er gebeurt als we niet bewust keuzes maken. *Onze natuurlijke voorkeur is altijd egocentrisch...*

Maar we zijn als gelovigen geroepen, net als Paulus om hoop te geven, aan mensen die dat verloren hebben.

AMEN